

Amanda Grase
Labdarības Lapa
biedrības dibinātāja

Amanda ir vienmēr palīdzējusi līdzcilvēkiem, taču Labdarības Lapa ideja radās tikai kad Amandas dzīvē ienāca bērni – parādījās liels daudzums rotaļlietu un mantu, kas ātri vien kļuva nevajadzīgas – daļa no tām tika atdota radniekiem un draugiem, taču bija jādomā, ko iesākt ar pārējām bērnu mantām. Meklējot opcijas, kāda labdarības organizācija aicinājusi nevajadzīgās mantas nodot, taču Amanda izvēlējās visā procesā iesaistīties aktīvāk – palūdza konkrētās ģimenes kontaktus, jo vēlējās noskaidrot, kas ģimenei vēl būtu nepieciešams. Kad vajadzības tika apzinātas, Amanda ar kurjeru nosūtīja ģimenei visu nepieciešamo, taču drīzumā atradās nākamā ģimene, tad vēl viena.. Kādā brīdī draugu iesaistīšana palīdzības sniegšanā caur tiešu komunikāciju palika apgrūtināta, tāpēc 2014. gadā Facebookā tika izveidota grupa. Šī grupa jau pirmajā pastāvēšanas dienā ieguva vairāk kā 1000 sekotāju, un Amanda sāka apjaust patieso nozīmi kustībai, kurā iesaistījās. Jau neilgi pēc iniciatīvas uzsākšanās Amanda tika apbalvota ar “Latvijas Lepnuma” balvu.

Amandas komandai ir pievienojušies vairāki dalībnieki, kas sevi pierādīja kā uzticamus un motivētus brīvprātīgos – pašlaik komanda sastāv no aptuveni 10 brīvprātīgajiem. Ziedojuumu apmērs ir audzis tik strauji, ka pašlaik Labdarības Lapai

<http://labdaribaslapa.lv/>

ir pieejama noliktava ziedoto mantu šķirošanai. Telpu izmantošana bez maksas ir liels atbalsts no līdzīgi domājošiem – Labdarības Lapa sadarbības ar citām organizācijām ar līdzīgiem mērķiem, aktīva sadarbība notiek arī ar sociālajiem dienestiem. Amanda atzīst, ka liela daļa no Labdarības Lapa darba eksistē tieši sociālo dienestu kompetenču trūkuma dēļ – ģimenes, ar ko strādā biedrība, nereti tiek maldinātas par to, kādas palīdzības iespējas tām ir pieejamas.

Labdarības Lapa regulāri rīko “Prieka Dienas” – bērnus no reģioniem atved ekskursijā uz Rīgu, iepazīstina ar dažādām iespējām pilsētā, uz tikšanos tiek uzaicināti atpazīstami cilvēki, kas dalās ar saviem dzīves stāstiem un motivē bērnus par spīti grūtībām tiekties uz mērķiem. Amandas mērķis ir izveidot centru, kurā ģimenes var ierasties un saņemt visu nepieciešamo palīdzību – sākot no juridiskiem, beidzot ar psihologa pakalpojumiem.

Amanda atzīst, ka cilvēkiem reģionos ir grūtāk izlauzties no rutīnas, bet viss, kas ir nepieciešams – pasniegt šiem cilvēkiem roku, jo tādas vienkāršas prasmes, kā CV rakstīšana, daudziem var uzlabot dzīvi. Lai arī Labdarības Lapa bieži saņem kritiku, ka biedrība “iedod tikai zīvi”, Amanda

“Labdarība arī ir darbs, un, ilgi to darot, tu sāksi vēlēties kaut ko saņemt pretim, savādāk tu izsiksi un nokritīsi.”

– AMANDA

uzskata, ka cilvēkiem, kuriem “maksā šķere ir kopš bērnības”, nesaprast situāciju, kad nevar atļauties nopirkt bērnam apavus vai ēdienu. Ir primārs arī iespēju un pieejamības jautājums – kamēr Rīgā otrreiz lietojamo apģērbu veikali ir ik uz stūra, situācija laukos ir pilnīgi pretēja.

Amandai vislielāko prieku sagādā ģimenes, kuras agrāk lūdza biedrībai palīdzību un šobrīd atzīst, ka tieši tās pāris materiālās lietas bija nepieciešams viņu dzīves “iekustināšanai” – bieži šīs ģimenes laika gaitā pašas kļūst par ziedotājiem vai brīvprātīgajiem.

**1 NOVĒRSTA
NABADZĪBA**

